

met Ben Webster
MdR, NOS Jazzgeschiedenis 291. Een jam-session in New York City, 20 augustus 1945, waarschijnlijk opgenomen door Jack Towers, vermaard restaurateur van oude opnamen, ^{eer} ^{figuur} ^{historische} vanwege de door hem opgenomen Duke Ellington-concerten van 1940 in Fargo, North Dakota, en 1957 in Corrolltown, Pennsylvania, de laatste opnamen dit jaar in Nederland uitgebracht onder de titel 'All Star Road Band'. Bij de nu volgende jam-session Duke Ellington-piano, onbekende gitarist, Al Lucas-bas, Eddie Nicholson-drums. De solisten: na violist Stuff Smith vier tenorsaxofonisten: Ben Webster, Herbie Fields, Dexter Gordon (22 jaar oud), en Don Byas. Het thema: Fats Waller's "Honeysuckle rose".

plaat 1 Jam-session: Honeysuckle rose (Fats Waller)
B/2 - 7:38 - Jazz Archives JA 35

"Honeysuckle rose" met de tenorsaxofonisten Ben Webster, Herbie Fields, Dexter Gordon en Don Byas in deze volgorde, voorafgegaan door violist Stuff Smith. In de ritmesectie Duke Ellington-piano, een onbekend gebleven gitarist, Al Lucas-bas, Eddie Nicholson-drums. 20 augustus 1945, New York City. Januari 1946 nam Savoy een serie platen op onder de titel 'Pete Johnson's House Warming Party' - het ging om opnamen waarbij één of meerdere instrumenten weggelaten waren, dan kon je thuis met zo'n plaat mee spelen. Zoals veel later de serie 'Music minus One'. Onder de titel "Ben rides out" werd twee keer een blues in C gespeeld in twee nogal uiteenlopende tempi, de tweede en snelste werd als master uitgebracht, maar ik laat u ze allebei horen. Albert Nicholas is de klarinettist, aan de piano Pete Johnson die meer dan twintig jaar daarvoor in Kansas City tegenover de familie Webster woonde en Ben wat pianolessen gaf. Jimmy Shirley op gitaar, de bassist is Al Hall, op drums J.C.Heard die het in die tijd ongeloflijk druk had. "Ben rides out".

plaat 2 Pete Johnson: Ben rides out (Pete Johnson)
3/4 - 2:21 - Savoy SJL 2218

3/5 Pete Johnson: Ben rides out (Pete Johnson)
~~4/5~~ - 2:22 - Savoy SJL 2218

Twee keer "Ben rides out", tenorsaxofonist Ben Webster voor Savoy in New York City, 26 of 31 januari 1946 in een groep o.l.v. pianist Pete Johnson, met Albert Nicholas-klarinet, Jimmy Shirley-gitaar, Al Hall-bas, J.C.Heard-drums.

Ben Webster snabbelde veel in de jaren 1945 t/m '47, ook op de plaat, maar vrijwel niet als leider. In 1943 had hij de eer aan zichzelf gehouden en ~~was~~ ontslag genomen bij Duke Ellington, in 1948 zou hij als gast-solist terugkomen. Waarover later, want wat de periode '45-'47 waar ik nog steeds mee bezig ben, is de overstap naar Duke Ellington nu voor de hand liggend.

In 1945 bereikte Ellington met zijn orkest het absolute hoogtepunt in populariteit. Alle polls werden gewonnen, alle zalen waren uitverkocht, en er is een gigantische hoeveelheid live-opnamen van dat jaar '45 voor de dag gekomen. Toch zult u in deze NOS Jazz geschiedenis maar een enkele plaat horen uit '45 om de eenvoudige reden dat Ellington vrijwel geen nieuwe muziek speelde, of, wanneer die wel nieuw was, het ging om onbenullige songs. Want er werd veel gezongen. Ellington had niet minder dan drie vaste zangeresse, en een zanger, met name op de normale grammofoonplaat, Ellington stond onder contract bij Victor, verscheen ^{vrijwel} alleen vocale Ellington muziek. Een uitzondering op 4 januari: Ellington nam het centrale deel uit "The Blues" die deel uitmaakt van zijn 'Black, Brown and Beige Suite'. De ironie wil dat Ben Webster bij de eerste concerten in 1943 ~~was~~ ^{in "The Blues"} de solist was naast zangeres Betty Roché, en in de nu volgende plaat tenorsaxofonist Al Sears, door Webster gehaat vanwege zijn ordinaire, groffe stijl. De trombonist is Lawrence Brown, in "Carnegie Blues".

Fred Fop

betreft

als nieuw thema.

plaat 3

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Carnegie Blues (Duke Ellington A/voorlaatste - 2:40 - RCA Victor FXM1 7302

"Carnegie Blues", stukje uit "The Blues" van de 'Black, Brown and Beige Suite'. Duke Ellington and his Famous Orchestra in New York City voor Victor, 4 januari 1945 - eerste Ellington-opname in deze NOS Jazzgeschiedenis na "Frankie and Johnny" van 19 december '44, te horen in deel 166, want ik verliet Ellington twee en een half jaar geleden, 27 februari 1983. De band die u zojuist hoorde: 5 trompetten-Cat Anderson, Taft Jordan, Shelton Hemphill, Rex Stewart en Ray Nance. 3 trombones-Lawrence Brown, Joe Nanton en Claude Jones. De 5 saxofoons: Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt, Al Sears en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney-bariton. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Junior Raglin-bas, Sonny Greer-drums.

Nu een live-opname van 17 januari, gemaakt van een concert in het Los Angeles Philharmonic Auditorium waar een jaar eerder Norman Granz zijn eerste jam-session organiseerde. Er werd één kort nieuw werk gespeeld dat Ellington had geschreven voor Paul Whiteman, in de publiciteit de 'King' of Jazz genoemd net als de gelijknamige film waarin hij met zijn orkest te zien was. Duke Ellington bedacht een kleine variatie op 'The King of Jazz'.

plaat 4

Duke Ellington a/h Orchestra: Blutopia (Duke Ellington)
A/1 - 4:25 weg na 1 x Thank You - Giants of Jazz GOJ 1003

"Blutopia", Duke Ellington and his Orchestra op 17 januari 1945 in het Los Angeles Philharmonic Auditorium. Soli: een paar maten cornettist Rex Stewart, Al Sears-tenorsaxofoon, Ray Nance-cornet. Drummer Sonny Greer deed bij dit concert niet mee en was vervangen door Hillard Brown, bij de volgende opname is Greer terug, maar bassist Junior Raglan heeft even plaats gemaakt voor Bob Haggart, bekend van de Bob Crosby Band en de song "What's new".

Het gaat om een Victor studio-opname waarbij Ellington alle drie zijn zangeressen liet meedoen in de classic "It don't mean a thing if it ain't got that swing". Het zijn Kay Davis, Joya Sherill en Marie. Zo kondigde Ellington de laatste altijd aan, want ze heette ~~Marie~~ Ellington, maar was geen familie. Marie is later met Nat King Cole getrouwd en met zingen opgehouden, dat doet nu de dochter van haar en Nat: de popzangeres Nathalie Cole. "It don't mean a thing".

plaat 5

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: It don't mean a thing
B/2 - 2:59 - RCA Victor FXM1 7303 (D.Ellington)

"It don't mean a thing if it ain't got that swing", Duke Ellington classic uit 1932, deze Victor-opname van 14 mei 1945 in New York City met Kay Davis, Joya Sherill en Marie-zang, Ray Nance-viool, Taft Jordan-trompet, Al Sears-tenorsaxofoon. Eind van NOS Jazz-geschiedenis 291, Mdr.

als compo-
nist van

0 0 0 0 0

NA 138267

30:46

opn. 24 02 85